

แล้วผมจะเลี้ยงสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วได้ยังไงละครับ

มันยังไม่ได้เกิดขึ้นกับเธอไง! เธออยู่ในจุดแห่งความต่อเนื่องโยงโยงของพื้นที่และเวลา ซึ่งยังไม่ได้รับรู้ถึงสภาวะการณืที่เกิดขึ้น เธอยังไม่ “รู้” ว่ามัน “เกิดขึ้นแล้ว” เธอยัง “จำ” อนาคตของเธอไม่ได้เลย!

(การหลงลืมนี้เองคือความลับของทุกช่วงเวลา นี้เองทำให้เธอเล่นเกมชีวิตอันยิ่งใหญ่ได้! แล้วจะอธิบายให้ฟังตอนหลัง!)

สิ่งที่เธอไม่ “รู้” ก็จะไม่เป็น “เช่นนั้น” เพราะ “เธอ” ยัง “จำ” อนาคตตัวเองไม่ได้ มันก็เลยยังไม่ “เกิดขึ้น” กับ “เธอ”! สิ่งใดๆ จะ “เกิดขึ้น” ได้ก็ต่อเมื่อก่อน “ถูกมีประสบการณ์แล้ว” และสิ่งๆ นั้นจะ “ถูกมีประสบการณ์” ได้ก็ต่อเมื่อก่อน “เป็นที่รับรู้” เสียก่อน

พูดอย่างนี้ก็ได้ว่า เธอโชคดีที่ได้เห็นภาพอนาคตแบบผาดๆ ได้ “รู้” ชั่วแวบ สิ่งที่เกิดขึ้นตรงนี้คือ จิตวิญญาณของเธอ (ซึ่งเป็นส่วนอรุบของตัวเธอ) ได้เร่งเครื่องสู่สถานที่แห่งอื่นบนความต่อเนื่องของพื้นที่และเวลา และนำพลังงานตกค้าง (ภาพหรือความทรงจำ) บางส่วนของห้วงขณะหรือเหตุการณ์นั้นกลับมาด้วย

อะไรพวกนี้เธอสามารถ “รู้สึก” ได้ หรือบางครั้งผู้ที่พัฒนาพรสวรรค์ขั้นทิพย์สามารถ “รู้สึก” หรือ “เห็น” ภาพหรือพลังงานซึ่งวนเวียนอยู่รอบๆ ตัวเธอนี้ได้

ถ้าไม่ชอบสิ่งที่เธอได้ “สัมผัส” ถึง “อนาคต” ตัวเองละก็ โปรดถอยออกมาให้ห่าง! เพียงถอยออกมาเท่านั้น! ในเลี้ยววินาทีนั้นเธอได้เปลี่ยนประสบการณ์ตัวเอง แล้วตัวเธอทุกคนจะถอนหายใจด้วยความโล่งอก

เดี่ยวๆ! เมื่อกี้พูดอะไรนะ

ถึงตรงนี้เธอพร้อมแล้วที่จะฟัง เธอต้องรู้ว่ามันตัวเธออยู่พร้อมๆ กันในทุกระดับขั้นของความต่อเนื่องแห่งพื้นที่และเวลา

นั่นคือ วิญญาณของเธอเคยดำรงอยู่เสมอ กำลังดำรงอยู่ตลอดไป และจะดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ ไม่มีที่สิ้นสุด ออแมน

ผม “ดำรงอยู่” มากกว่าหนึ่งแห่งหรือครับ

แน่นอนอยู่แล้ว! มีตัวเธออยู่ทุกที่และทุกช่วงเวลา!

มี “ตัวผม” อยู่ในอนาคต และ “ตัวผม” อยู่ในอดีตด้วยในตอนนี้?

คืออย่างนี้...ทั้ง “อนาคต” และ “อดีต” ไม่มีอยู่จริงหรือตามที่เราได้ลงแรงทำความเข้าใจกันไป แต่ถ้าจะเอาตามความหมายของคำที่เธอใช้ก็ขอตอบว่า ใช่

มีตัวผมมากกว่าหนึ่งคน?

มีเธอคนเดียวนั่นแหละ แต่เธอนั่นไพบาลกว่าที่ตัวเองคิดมากนัก

ถ้า “ผม” ที่เป็นอยู่ “ตอนนี้” เปลี่ยนสิ่งที่ผมไม่ชอบเกี่ยวกับ “อนาคต” ตัวเอง ผลก็คือ “ผม” ที่อยู่ใน “อนาคต” จะไม่พบสิ่งเหล่านั้นในประสบการณ์ชีวิต?

ถูกเพลง ภาพโมเสก ทั้งสิ้นจะเปลี่ยนโฉมไปเลย แต่เธอจะไม่สูญเสียประสบการณ์ที่ให้แก่ตัวเองไปไหนหรอกนะ เพียงผ่อนคลายเป็นสุขที่ “เธอ” ไม่ต้องประสบเหตุการณ์พวกนั้น

แต่ตัว “ผม” ในอดีตยังไม่ได้มีประสบการณ์ตรงนี้ ฉะนั้นก็ต้องเจอกับมันอย่างนั้นไข่ม้อย

ในความหมายหนึ่งก็ใช่ แต่แน่นอนว่า “เธอ” ช่วย “เขา” ได้

ทำได้ด้วยหรือครับ

แน่นอน ขึ้นแรกก็ด้วยการเปลี่ยนสิ่งที่ “เธอ” คนข้างหน้าตัวเธอได้ประสบแล้ว “เธอ” ที่อยู่ข้างหลังตัวเธอจะไม่ต้องพบกับอะไรพวกนั้น! ด้วยวิธีนี้เองวิญญาณเธอจึงได้วิวัฒน์เติบโต

ในแบบเดียวกัน ตัวเธอในอนาคตได้รับความช่วยเหลือจากตัวตนในอนาคตของตัวเอง ฉะนั้นจึงช่วยให้เธอหลีกเลี่ยงสิ่งที่เขาเลี่ยงไม่พ้นได้

ตามทันไหม

ทันครับ น่าฟังจริงๆ แต่ตอนนี้ผมมีอีกคำถาม อดีตชาติทั้งหลายละ ถ้าผมเป็น “ผม” มาตลอดทั้งใน “อดีต” และ “อนาคต” แล้วผมจะไปเป็นคนอื่นอีกได้ยังไงในหนึ่งอดีตชาติ

เธอคือสิ่งมีชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งมีประสบการณ์ได้มากกว่าหนึ่งแบบใน “เวลา” เดียวกัน และยังสามารถแบ่งภาคตัวเองออกเป็นหลาย “ตัวตน” ที่ต่างกันไปตามที่เธอเลือก

เธออาจใช้ “ชีวิตเดิม” ครั้งแล้วครั้งเล่าในแบบที่ต่างกันไปอย่างที่อธิบายให้ฟัง ทั้งยังอาจใช้ชีวิตที่ไม่เหมือนเดิมในช่วง “เวลา” ที่ต่างกัน ไปบนความต่อเนื่องของพื้นที่และเวลา

ฉะนั้น ตลอดเวลาที่เธอเป็นเธออย่างตรงนี้เดี๋ยวนี้ เธอก็สามารถเป็น (และเคยเป็น) “ตัวตน” อื่นในช่วง “เวลา” และ “สถานที่” อื่นได้ด้วย

โอ้ย นี่ชักจะซับซ้อนและซับซ้อนขึ้นทุกที

ใช่จริงๆ แค่ว่านอยู่ผิวนอกเท่านั้นนะ

จงรู้ไว้ว่า เธอคือปฏิกาศักดิ์สิทธิ์อันไร้ขีดจำกัด ภาคหนึ่งของตัวเธอกำลังเลือกจะรู้จักตัวเองว่าเป็นอัตลักษณ์อย่างที่มีประสบการณ์อยู่ตอนนี้ และตัวเธอก็ไม่ได้จำกัดอยู่แค่นี้ แม้เธอจะคิดว่าเป็นอย่างนั้นก็ตาม

ทำไมล่ะครับ

เธอต้องคิดว่ามันเป็นอย่างนั้น ไม่งั้นก็ไม่อาจทำในสิ่งที่เธอให้ชีวิตตัวเองมาเพื่อจะทำ

แล้วมันคืออะไรล่ะครับ ท่านพูดมาก่อนหน้านี้แล้ว แต่อยากให้ออกอีกที “ที่นี่ เดียวนี้”

เธอกำลังใช้ทุกสิ่งของชีวิต (และของหลากหลายชีวิต) เพื่อจะเป็นและตัดสินใจว่าตัวตนที่แท้จริงของเธอคือใคร เพื่อจะเลือกและสร้างตัวตนที่แท้จริงของเธอขึ้นมา เพื่อจะมีประสบการณ์และบรรลุมโนคติ ณ ปัจจุบันที่เธอมีต่อตัวเอง

เธออยู่ในนิรันดร์แห่งการรังสรรค์ตนเองและการบรรลุในตนผ่านกระบวนการสำแดงตัวเองออกมา เธอได้ชักนำผู้คน เหตุการณ์ สภาวะการณ์ต่างๆ เข้าสู่ชีวิตเพื่อเป็นเครื่องมือในการสร้างรูปแบบสุขขอดของมโนภาพบรรเจิดสุดที่เธอมีต่อตัวเอง

กระบวนการสร้างและสร้างขึ้นมาใหม่จะดำเนินสืบไป ไม่สิ้นสุด และมีหลายชั้น ทั้งหมดกำลังเกิดอยู่ “ตอนนี้” ในหลายระดับ

ในโลกความจริงแบบเส้นตรงของเธอนั้น เธอจะมองประสบการณ์ว่าเป็นของอดีต ปัจจุบัน และอนาคต เธอจินตนาการว่าตัวเองมีชีวิตเดียว หรือไม่ก็อาจเห็นว่ามีหลายชีวิตแต่ก็ยังต้องมีทีละชีวิตๆ ไปตามลำดับ

แต่ถ้า “เวลา” ไม่มีอยู่จริงล่ะ นั่นหมายความว่า “ชีวิต” ทุกชาติภพของเธอกำลังดำรงอยู่พร้อมๆ กัน!

เธอกำลังมีชีวิตแบบนั้นอยู่จริงๆ นั่นล่ะ!

เธอกำลังดำเนินชีวิตนี้อยู่ (ซึ่งเป็นชาติภพปัจจุบันของเธอ) ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตพร้อมๆ กัน! เคยไหมที่อยู่ดีๆ ก็รู้สึก “สังหรณ์ในแปลกๆ” ถึงเหตุการณ์บางอย่างในอนาคตขึ้นมา รู้สึกขัดๆ มากจนทำให้เธอต้องถอยห่างออกมา

ในภาษาของพวกเขาเธอเรียกว่า “ลางสังหรณ์” ทว่าจากมุมมองของฉัน นี่คือการรับรู้ถึงสิ่งที่ตัวเธอเพิ่งประสบมาใน “อนาคต”

“ตัวเธอในอนาคต” กำลังร้องบอกว่า “เฮ้...อันนี้ไม่สนุกนะจะบอกให้ อย่าทำนะโวย!”

เธอกำลังมีชีวิตอันอยู่ด้วยตอนนี้ (ชีวิตที่เรียกว่า “ชาติปางก่อน”) แม้ตัวเธอจะรู้สึกว่ามันเป็น “อดีต” ของเธอก็ตาม (ในกรณีที่คุณเคยรู้สึกขึ้นมาได้นะ) แต่แท้จริงมันกำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบันด้วยเหมือนกัน เธอ

จะเล่นเกมชีวิตอันเยี่ยมยอดนี้ได้ยากมากๆ ถ้าสำนึกผู้ครอบถ้วนว่าสิ่งต่างๆ ดำเนินไปอย่างไร แม้แต่คำอธิบายตรงนี้ก็ทำให้เกิดภวะนั้นไม่ได้เลย ถ้าทำได้ “เกม” ก็จบกันพอดี! กระบวนการจะขึ้นกับความสำเร็จเสร็จสิ้น ซึ่งก็ขึ้นกับการที่ยังไม่รู้ครบถ้วนในขั้นนี้ด้วย

ฉะนั้น จงอวยพรกระบวนการและยอมรับมันประหนึ่งของขวัญชิ้นเลิศจากผู้สร้างสุดอารี จงโอบรับและเคลื่อนเข้าหามันด้วยศานติ ปัญญา และปีติ จงใช้และแปรเปลี่ยนมันจากบางสิ่งที่ต้องกลั้วกลืน เป็นบางอย่างที่มันหมายให้เป็นเครื่องมือในการสรรค์สร้างประสบการณ์สุดยอดแห่งกาล ซึ่งก็คือประสบการณ์แห่งการบรรลุแจ้งถึงตัวตนอันศักดิ์สิทธิ์ของตัวเอง

ยังไงครับ ผมจำทำอย่างนั้นให้ดีที่สุดได้ยังไง

จงอย่าเสียเวลาอันมีค่าของชีวิตในชาตินี้ไปกับการพยายามไขทุกปริศนาความลับชีวิต

การที่ความลับพวกนั้นยังคงเป็นความลับ มันก็มีเหตุผลของมันอยู่ ยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้พระเจ้าเถิดนะ จงใช้ปัจจุบันขณะเพื่อเป้าประสงค์สูงสุด นั่นคือ เพื่อสร้างและสำแดงตัวตนที่แท้จริงของเธอออกมา

จงตัดสินใจว่าเธอคือใครและผู้ใดที่เธออยากเป็น จากนั้นจงทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อให้เป็นไปตามนั้น

จงนำสิ่งที่ฉันบอกเธอเรื่องเวลาไปเป็นกรอบ (ด้วยความเข้าใจที่ยังจำกัดนั้นละ) ในการจัดวางสิ่งสรรค์สร้างจากมโนคติอันยิ่งใหญ่ของเธอ

ถ้ามีภาพความรู้สึกเกี่ยวกับ “อนาคต” ปรากฏแก่เธอ จงให้ค่ามัน ถ้ามีห้วงคำนึงเกี่ยวกับ “อดีตชาติ” ผุดขึ้นมา ให้ลองดูว่าเธอจะนำมาใช้ประโยชน์อะไรได้บ้าง อย่าเพิกเฉย ที่สำคัญที่สุดคือ ถ้าหนทางได้ปรากฏขึ้นตรงหน้าเพื่อเธอจะได้สร้าง แสดง สำแดง และมีประสบการณ์ถึงตัวตนอันศักดิ์สิทธิ์ของตัวเองให้สูงล้ำยิ่งขึ้น จงตามทางนั้นไป

ทางสายนั้นจะปรากฏต่อเธอเพราะเธอได้ร้องขอ การสร้างหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาคือสัญญาแห่งคำร้องของเธอ เพราะเธอไม่อาจสร้างมันขึ้นมาต่อหน้าเธอตรงนี้ได้หากปราศจากความคิดและหัวใจที่เปิดกว้างรวมทั้งวิญญาณที่พร้อมจะรับรู้

นี่ยังเป็นจริงสำหรับผู้ที่กำลังอ่านหนังสือเล่มนี้อยู่ด้วย เพราะพวกเขาเป็นผู้สร้างหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาเหมือนกัน เพราะไม่อย่างนั้นเขาจะมีประสบการณ์อย่างที่มีอยู่นี้ได้อย่างไร

ทุกคนกำลังสร้างทุกสิ่งที่เขาได้มีประสบการณ์อยู่ ซึ่งหมายความว่าฉันกำลังสร้างทุกอย่างที่ตัวฉันได้มีประสบการณ์อยู่ เพราะนั่นคือทุกคน

เห็นความสอดคล้องลงตัวนี้ไหม เห็นความสมบูรณ์แบบหรือยัง

ทั้งหมดนี้อยู่ภายใต้สัจจะเดียว นั่นคือ

มีเราเพียงหนึ่งเดียว